

7

16 79

Livets Karneval

Komedie i 5 Akter
af

Laurids Skands

Isenesat af Forfatteren

Hovedpersonerne:

Halfdan Berg, Lystspilforfatter.. *Hr. Frederik Jensen*
 Ulla, Skuespillerinde, hans Hustru *Fru Olga Nogaetz*
 Julie, deres Husbestyrerinde ... *Fru Petrine Sonne*
 Elna Hansen..... *Fru Liva Weel*
 Leonid Ivanoff, en landflygtig Russer
Hr. Peter Nielsen

Solodansen i Karnevallet udføres af
Frk. Dagmar Nielsen

Ulla Berg og Husbestyrerinden Julie.

Da Vinterdagen gryede.

LIVETS KARNEVAL

Halfdan Berg er en feteret, selvglad Lystspilforfatter, som har haft Heldet med sig altid. Ikke ufortjent forøvrigt, for han er i Besiddelse af et vist sarkastisk Humør. Men Medgangen har sløvet ham og gjort ham magelig. Hans Selvkritik er bleven afstumpet, Publikums og Presens ukritiske Beundring har efterhaanden indpodet ham den Tanke, at alt, hvad han præsterer, er Guld Korn.

Saa meget desto haardere rammer Slaget ham, da han endelig henter sig en knaldende Fiasko.

Vi træffer ham om Morgen — i Sengen — i Selskab med Morgenbladene, og han har det langtfra godt. — Bladenes Udtalelser om hans sidste Lystspil »Skarabæen« er enstemmige — og forfærdelige. Et enkelt Blad er endog ubehagelig nok til at meddele ham, at Insektet Skarabæen paa godt bredt dansk hedder *Møgbillen*. En Omstændighed, han skulde have taget i Betragtning.

Halfdan Berg er saaret i sit inderste. Navnlig en Anmelders Bemærkning om, at hvis ikke Ulla Berg, hans Hustru, havde udført den kvindelige Hovedrolle, var Publikum gaaet midt i 1ste Akt og havde forlangt Pengene tilbage, hensætter ham i et vildt Raseri. Sygelig forfølgelig og barnagtig, som han er, misforstaar han ganske Situationen. I Stedet for at takke Hustruen, overfuser han hende. Hun, som gennem Aarene har vænnet sig til hans Hysteri og som véd, at han paa Bunden er et ejegodt Menneske, har efterhaanden antaget en lidt overbærende, indolent Holdning overfor ham, men for en Gangs Skyld brister hendes Taalmodighed, og hun siger ham, blidt men bestemt i faa velvalgte Ord, at han trænger til en stor Oplevelse, som kan ruske ham ud af hans Selvglæde, Egoisme og Fladhed. — Halfdan ser afvekslende rødt og hvidt og beklager, at han er født.

Dog hjælper det paa hans Humør, at en af hans Beundrerinder, Operettesangerinden Elna Hansen, ringer ham op og meddeler ham sin Fortørnelse over den nederdrægtige Maade, Pressen har behandlet hans vidunderlige Stykke paa. Hun var til Premiéren og fandt, at det var et herligt Mesterværk. — Den sunde Fornuft er altsaa ikke helt afgaaet ved Døden, konstaterer Berg, og i overstrømmende Glæde modtager han Elnas Invitation til et Karneval, som samme Aften afholdes af nogle unge, landflygtige Russere, Kunstnere og Bohemer . . .

Aftenen oprinder, og Halfdan Berg indfinder sig, da Glæden er paa sit højeste.

Han er ikke ovenud begejstret for Omgivelserne. Hans Humør er ikke helt godt. Dels smerter Nederlaget ham, dels har Hustruens Aabenhjertighed deprimeret ham, og dels har han, hvad han ellers ikke plejer, drukket nogle Glas i Løbet af Dagen.

Han glemmer dog hurtigt, at Champagnen er varm og vammel, at ikke alle Gæsterne er first class, og at han er Martyr, da Elna præsenterer ham for en mærkelig Russer Leonid Ivanoff, som fører sælsom Tale.

Ivanoff er fuld, og hans Sjæl vibrer. Han er selve det martrede Rusland, Melankoliens og den navn-

„Rejens Død“.

løse Smertes Land. — Halfdan Berg dykker med sød Vellyst ned i Leonids graadkvalte Sentimentalitet og snakker ham efter Munden saa godt han kan.

Det er jo Livet, det at lide, og sjældent har han været ude for en saa umaadelig Lidelse som den, Leonid ligefrem sprøjter fra sig.

Natten glider, og medens Stemningen stiger, sidder Fru Berg hjemme og venter paa sin Mand. Hun har klædt sig smukt paa og truffet Forberedelser til en god og smuk Aften... men Halfdan kommer ikke. Halfdan er alt for optaget af sit nye Bekendtskab. Det er ikke saa underligt, for Bekendtskabet snakker nu om en Kvinde, som han elsker og hader, frygter og drages imod. Hun synes at være en underlig Kvinde, et dæmonisk Væsen, som hypnotiserer ham og forfølger ham. Pludselig staar hun i Karnevals Brus — ved en Væg — og stirrer med et smerteligt bebrejdende Blik paa Leonid — det paastaar han i hvert Fald. Halfdan kan ikke opdage hende, men selvfølgelig maa hun være tilstede, naar Leonid, hans nye pragtfulde Ven, paastaar det.

Synet af Damen gør det af med Leonids sidste Kræfter. Han vakler bort, efter at have givet Halfdan sine Nøgler og sit Visitkort. Russeren vil ikke have dem hos sig, da han frygter for at skulle finde paa at gaa hjem og hugge den underlige Kvinde ned.

... Da Vinterdagen gryer, sidder Halfdan Berg i dyb Slummer ved Bordet. Karnevalslokalet er tomt. Kun hist og her sidder nogle Mennesker, hvem Søvnene ligeledes har overmandet. En Rengøringskone kommer ind og aabner Vinduerne. Den kolde Luft, som vælder ind, faar Gardinerne til at bølge, og Halfdan vaagner i en Kuldegysning.

Han tumler ud, og da han paa den endnu mørke Gade tages under Behandling af en Chauffør, befinder han sig en halv Time senere udenfor et ham ganske ukendt lille Hus, hvor Chaufføren lukker ham ind med Leonids Nøgler.

Han kommer ind i et lille fattigt Atelier, som henligger i Mørke. Kun en Gadelygte kaster sit Lys ind paa den ene Væg.

Han synker sammen paa en laset Divan og giver sig til at fryse og filosofere. — Skulde han gaa hjem? — Nej, han vil ikke hjem. Ikke hjem til Hustruen, som siger, at han er flad. Nej, hellere sidde og fryse her i dette fremmede Kammer... hellere lide i Ensomhed...

De første Sporvogne er begyndt at køre, og naar de glider forbi Huset, kaster de et Strejf af Lys ind i Atelieret. Han orienterer sig sløvt og bliver op-

mærksom paa en Kvinde, som staar og betragter ham ufravendt. Der er noget i hendes Blik, som bidder i ham. Han ler først ad sig selv. Tror, at han har Hallucinationer, men efterhaanden bliver han uhyggelig til Mode. — Hun svarer ham ikke. Han hører kun hendes dybe Aandedrag, og han ser, at hendes Mund fordrejes, men hendes klagende Blik er stadig rettet mod ham. — Saa bliver hans Rædsel panisk. Han vil flygte, men han *kan* ikke komme forbi hende. Champagnen syder i hans Hjerne, hans Nerver har sitret den hele Dag og den lange Nat. De Par Timers Søvn, han har faaet i Karnevalslokalet, har gjort ham mere Skade end Gavn... Han er ikke sig selv mægtig mere og i et Anfald af vanvittig Rædsel kaster han en Økse ud i Mørket, i Retning af hende.

Han hører et dumpt Fald — og i samme Nu kommer Reaktionen over ham. Han synker hen i en halv Bevidstløshed, der afløses af en dødlignende Søvn...

Da Vintersolens blege Straaler oplyser det kolde Rum, vaagner han. Han hører nogle Mænd tale et Steds i Nærheden, han hører, at det pusler ved Døren til Atelieret, — — og samtidigt opdager han, at der ligger en død Kvinde paa Gulvet...

Først fatter han intet, men pludselig staar det klart for ham, at han har dræbt Russerens Kvinde, at han er Morder.

Han hører Mændene snakke udenfor, og han styrter ud gennem en lille Dør, som fører til et primitivt og snavset Køkken. — Her hører han de talende Mænd komme ind i Atelieret, han hører dem tale sammen om den Døde, og han hører dem bære hende bort.

— — — Halfdan Bergs store Øjeblik er inde. — Han, Egoisten, tænker for første Gang i sit Liv ikke paa sig selv, men paa sin Hustru. Han er blevet rusket op, gennem en Oplevelse, langt forfærdeligere, end Ulla Berg havde tænkt sig den...

Han vil ikke gaa hjem. Hun, som han nu føler, han elsker over alt paa denne Jord, hun skal ikke se ham mere. Han vil — blot skrive et Brev — og saa vil han dø. — Han har intet Valg. — — Han opsøger den lille Gaas, Elna Hansen, og han faar Morfin

af hende. Men da han beder om at maatte skrive et Brev, — og fortæller hende, hvad der er hændet, bliver hun hysterisk og truer med at kalde paa Politiet.

Skamfuld over at have søgt Hjælp hos dette tomme Kvindemenneske, gaar han hjem. Han sniger sig gennem Gyder og Stræder og lister sig ind i sit eget Soveværelse som en Tyv. — — — Og her gør han op med sig selv og det hele.

Han klæder sig om og gaar ind til sin Hustru. — Han er forceret, lystig — en kort Tid, — saa bryder han sammen — og fortæller hende alt. Hun, den gode, stærke Kammerat modtager Slaget uden at falde, — hun taler til ham som til et lille Barn, og nu, da han staar foran Tærskelen til det grufulde — nu stryger han alt det forlorne, udvendige af sig. — Han er en stakkels Menneskesjæl, som er parat til at tage sin Straf...

Men saa rives Døren op, og Husbestyrerinden melder, at en underlig Russer vil tale med Herren. — Russeren kommer... det er Leonid Ivanoff... og saa skal ikke mere berettes her.

Dansk-svensk Films 1/5

Frederiksbergg. 16

København B

ejer saavel Filmen som dens
Reklamemateriel med absolut
Eneret. Ved Misbrug vil der
blive nedlagt Forbud og Er-
statningskrav gjort
gældende.

Paladsteatrets Films Nyheder

Nr. 11

«Paladsteatrets Films-Nyheder» udgivet af A. S. Paladsteatret.
Redaktør: Jens Locher, Frederiksberggade 16.

5. AARGANG

NY DANSK FILM OG EN NY DANSK INSTRUKTØR

Atter i Dag er vi i Stand til at præsentere en dansk Film for Paladsteatrets Publikum, endda et dansk Lystspil, som ellers er en sjælden Vare.

Det er Forfatteren *Laurids Skands*, der har sat Filmen iscene — han har ogsaa skrevet den — og en ny Mand melder sig dermed i de danske Filminstruktørers Laug.

Helt ny er *Laurids Skands* nu ikke som Filmsinstruktør, han har tidligere sat danske Films iscene, men dette er hans første store Arbejde.

Til de danske Dickens-Film er hans Navn dog uløseligt knyttet, idet det var ham, der foretog det meget vanskelige Arbejde at lægge Dickens Romaner til Rette for Film og gjorde det paa en saadan Maade, — at endogsaa passionerede Dickens-Venner erklærede sig tilfreds.

Hans nyeste Arbejde maa Folk selv dømme om, men rose ham, fordi det lykkedes ham at bevæge *Frederik Jensen* til at filme endnu engang, har man dog Lov til.

LAURIDS SKANDS

Denne store Skuespiller, der til daglig kan nydes af os Danske, har ligesom Mr. Micawber i »David Copperfield« vundet en stor Verdensry, saa selv Amerikanerne maatte bøje sig, og nu vil han forsøge at slaa sin egen Record.

Dramaet ligger vanskeligt for den blide danske Stemme, men faa Nationer har et bedre Humør, end vi danske.

Der er derfor en Chance for, at det danske Lystspil kan erobre Verden, der har

haft saa meget at græde over, at den trænger til at faa Lov til at le.

A. THOMAS: Overture til Op. Mignon.

Efter Tausen:

JACOB GADE: »Faraos Datter.« Fox-Trot.

(Fra »Dansk Arbejde.«)

Paladsteatrets Films-Magasin

5. Aargang.

Nr. 8.

Bengt Bergs Fuglefilm Med Trækfuglene til Afrika

Livets Karneval

Komedie i 5 Akter af *Laurids Skands*

Isenesat af Forfatteren

En Palladium Film, optaget af DANSK FILM INDUSTRI

Halfdan Berg, Lystspilforfatter Hr. *Frederik Jensen*

Ulla, Skuespillerinde, hans Hustru Fru *Olga Nogaetz*

Julie, deres Husbestyrerinde Fru *Petrine Sonne*

Elna Hansen, Operettesangerinde Fru *Liva Weel*

Leonid Ivanoff, en landflygtig Russer Hr. *Peter Nielsen*

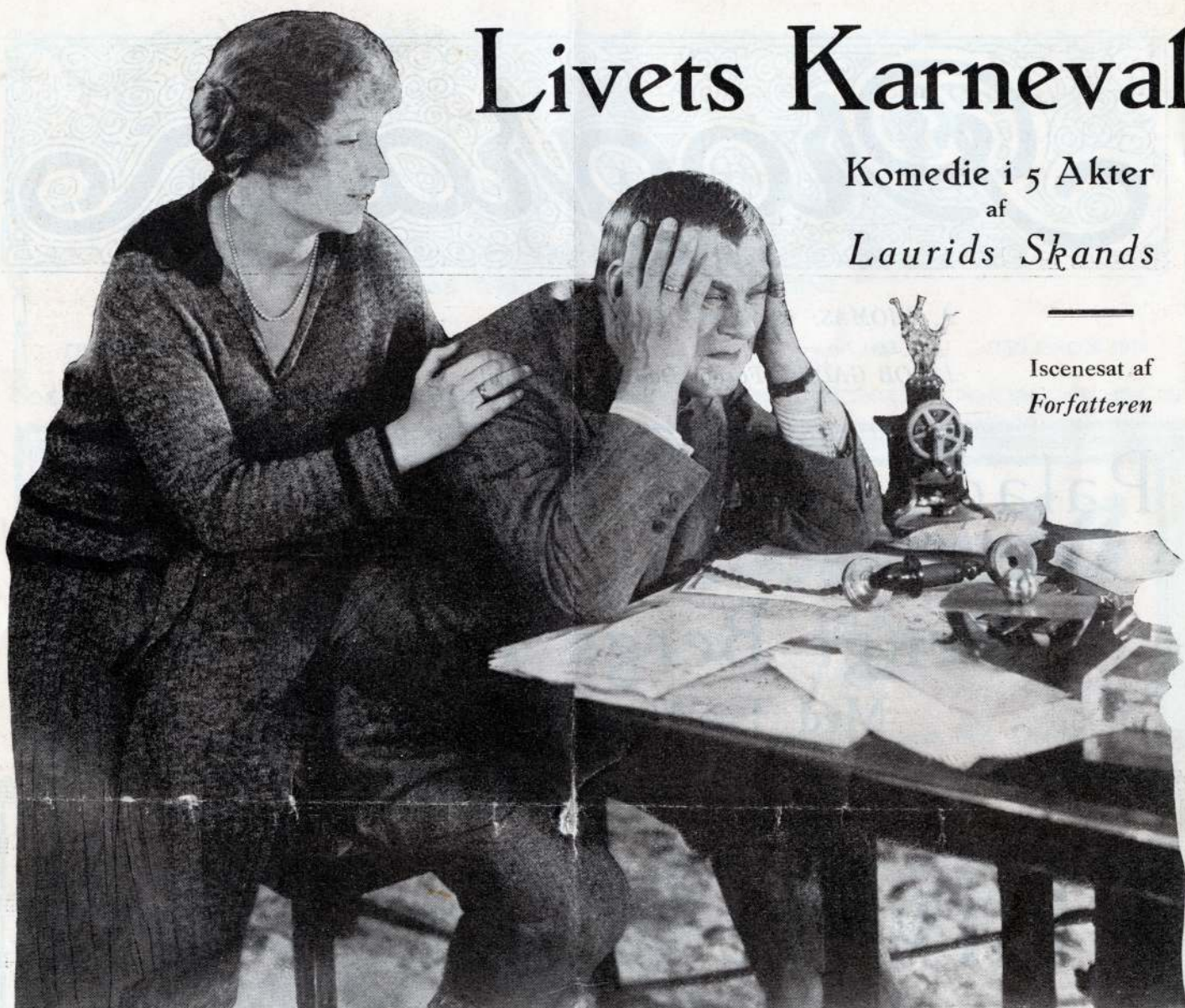
Solodansen i Karnevalet udføres af Frk. *Dagmar Nielsen*

Musiken ledet og arrangeret af Jacob Gade.

Livets Karneval

Komedie i 5 Akter
af
Laurids Skands

Isenesat af
Forfatteren

— Skal min store, kære Dreng ud og køre med Trækvogn?

Halfdan Berg er en feteret, selvglad Lystspilforfatter, som har haft Heldet med sig altid. Ikke ufortjent, forøvrigt, for han er i Besiddelse af et vist sarkastisk Humør. Men Medgangen har sløvet ham og gjort ham magelig. Hans Selvkritik er bleven afstumpet, Publikums og Pressens ukritiske Beundring har efterhaanden indpodet ham den Tanke, at alt, hvad han præsterer, er Guldorn.

Saa meget desto haardere rammer Slaget ham, da han endelig henter sig en knaldende Fiasko.

Vi træffer ham om Morgen — i Sengen — i Selskab med Morgenbladene, og han har det langfra

godt. — Bladenes Udtalelser om hans sidste Lystspil »Skarabæen« er enstemmige — og forfærdelige. Et enkelt Blad er endog ubehagelig nok til at meddele ham, at Insektet Skarabæen paa godt bredt dansk hedder *Møgbillen*. En Omstændighed, han skulde have taget i Betragtning.

Halfdan Berg er saaret i sit inderste. Navnlig en Anmelders Bemærkning om, at hvis ikke Ulla Berg, hans Hustru, havde udført den kvindelige Hovedrolle, var Publikum gaaet midt i 1ste Akt og havde forlangt Pengene tilbage, hensætter ham i et vildt Raseri. Sygelig forfængelig og barnagtig som han er,

misforstaar han ganske Situationen. I Stedet for at takke Hustruen, overfuser han hende. Hun, som gennem Aarene har vænnet sig til hans Hysteri og som ved, at han paa Bunden er et ejegodt Menneske, har efterhaanden antaget en lidt overbærende, indolent Holdning overfor ham, men for en Gangs Skyld brister hendes Taalmodighed, og hun siger ham, blidt men bestemt i faa velvalgte Ord, at han trænger til en stor Oplevelse, som kan ruske ham ud af hans Selvglæde, Egoisme og Fladhed. — Halfdan ser afvekslende rødt og hvidt og beklager, at han er født.

Dog hjælper det paa hans Humør, at en af hans Beundrerinder, Operettesangerinden Elna Hansen, ringer ham op og meddeler ham sin Fortørnelse over den nederdrægtige Maade, Pressen har behandlet hans vidunderlige Stykke paa. Hun var til Pre-

„Rejens Død“.

Ulla Berg.

miøren og fandt, at det var et herligt Mesterværk. — Den sunde Fornuft er altsaa ikke helt afgaaet ved Døden, konstaterer Berg, og i overstrømmende Glæde modtager han Elnas Invitation til et Karneval, som samme Aften afholdes af nogle unge, landflygtige Russere, Kunstnere og Bohemer...

Aftenen oprinder, og Halfdan Berg indfinder sig, da Glæden er paa sit højeste.

— — —

Han er ikke ovenud begejstret for Omgivelserne. Hans Humør er ikke helt godt. Dels smerter Nederlaget ham, dels har Hustruens Aabenhjertighed deprimeret ham, og dels har han, hvad han ellers ikke plejer, drukket nogle Glas i Løbet af Dagen.

Han glemmer dog hurtigt, at Champagnen er varm og vammel, at ikke alle Gæsterne er first class, og at han er Martyr, da Elna præsenterer ham for en

American Lady

Værnedamsvej 18
Vester 8258

Altid sidste Nyheder i

Jumbers — Bluser

Strømper og Linned

Denne Annonce giver 10 %

Dansk Vaske
pulver
Lava

VIGGO C. MØLLERS
NY ØSTERGADE 12
GRUNDT. 1858
1. KL.
HERRE-
SKRADERI

Ulla Berg og Husbestyrerinden Julie.

mærkelig Russer Leonid Ivanoff, som fører sælsom Tale.

Ivanoff er fuld og hans Sjæl vibrer. Han er selv det martrede Rusland, Melankoliens og den navnløse Smertes Land. — Halfdan Berg dykker med sød Vellyst ned i Leonids graadkvalte Sentimentalitet og snakker ham efter Munden, saa godt han kan.

Da Vinterdagen gryede,

— De er en usædvanlig Gentleman, Halfdan Berg.

Det er jo Livet, det at lide, og sjældent har han været ude for en saa umaadelig Lidelse som den. Leonid ligefrem sprøjter fra sig.

Natten glider, og medens Stemningen stiger, sidder Fru Berg hjemme og venter paa sin Mand. Hun har klædt sig smukt paa og truffet Forberedelser til en god og smuk Aften... men Halfdan kommer ikke. Halfdan er alt for optaget af sit nye Bekendtskab. Det er ikke saa underligt, for Bekendtskabet snakker nu om en Kvinde, som han elsker og hader, frygter og drages imod. Hun synes at være en underlig Kvinde, et dæmonisk Væsen, som hypnotiserer ham og forfølger ham. Pludselig staar hun i Karnevalets Brus — ved en Væg — og stirrer med et smerteligt bebrejdende Blik paa Leonid — det paastaar han i hvert Fald. Halfdan kan ikke opdage hende, men selvfølgelig maa hun være tilstede, naar Leonid, hans nye pragtfulde Ven, paastaar det.

Synet af Damen gør det af med Leonids sidste

Laa jeg ikke sidde her og skrive et Brev?

Skamfuld over at have søgt Hjælp hos dette tomme Kvindemenneske gaar han hjem. Han sniger sig gennem Gyder og Stræder og lister sig ind i sit eget

sket paa Støvsugningens Omraade i de senere Aar.

Hvis man til Rensning af Gardiner, Portiører etc. ikke ønsker at løfte selve Støvsugeren, kan man ved særskilt Bestilling faa leveret de paa vedføjede Illustration viste extra Dele, bestaaende af Bæresele og Forlængelsesrør. Prisen for det extra Tilbehør er med ét lige Rør Kr. 16.—, med to Kr. 19.50.

A/S FISKER & NIELSEN
PETER BANGSVEJ NR. 30 - TELF. 9650

American Lady

Værnedamsvej 18
Vester 8258

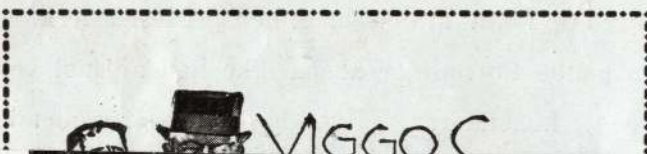
Altid sidste Nyheder i

Jumbers — Bluser
Strømper og Linned

Denne Annonce giver 10 %

Dansk Vaske
pulver
Lava

Operettesangerinden Elna Hansen.

Kræfter. Han vakler bort, efter at have givet Halfdan sine Nøgler og sit Visitkort. Russeren vil ikke have dem hos sig, da han frygter for at skulle finde paa at gaa hjem og hugge den underlige Kvinde ned.

... Da Vinterdagen gryer, sidder Halfdan Berg i dyb Slummer ved Bordet. Karnevalslokalet er tomt. Kun hist og her sidder nogle Mennesker, hvem Søvnene ligeledes har overmandet. En Rengøringskone kommer ind og aabner Vinduerne. Den kolde Luft, som vælder ind, faar Gardinerne til at bølge, og Halfdan vaagner i en Kuldegysning.

Han tumler ud, og da han paa den endnu mørke

Gade tages under Behandling af en Chauffør, befinder han sig en halv Time senere udenfor et ganske ukendt lille Hus, hvor Chaufføren lukker ham ind med Leonids Nøgler.

Han kommer ind i et lille fattigt Atelier, som henligger i Mørke. Kun en Gadelygte kaster sit Lys ind paa den ene Væg.

Han synker sammen paa en laset Divan og giver sig til at fryse og filosofere. — Skulde han gaa hjem? — Nej, han vil ikke hjem. Ikke hjem til Hustruen, som siger, at han er flad. Nej, hellere sidde og fryse her i dette fremmede Kammer ... hellere lide i Ensomhed ...

De første Sporvogne er begyndt at køre, og naar de glider forbi Huset, kaster de et Strejf af Lys ind i Atelieret. Han orienterer sig sløvt og bliver opmærksom paa en Kvinde, som staar og betragter ham ufravendt. Der er noget i hendes Blik, som bider i ham. Han ler først ad sig selv. Tror, at han har Hallucinationer, men efterhaanden bliver han uhyggelig til Mode. — Hun svarer ham ikke. Han hører kun hendes dybe Aandedrag, og han ser, at hendes Mund for-

drejes, men hendes klagende Blik er stadig rettet mod ham. — Saa bliver hans Rædsel panisk. Han vil flygte, men *kan* ikke komme forbi hende. Champagnen syder i hans Hjerne, hans Nerver har sitret den hele Dag og den lange Nat. De Par Timers Søvn, han har faaet i Karnevalslokalet, har gjort ham mere Skade end Gavn ... Han er ikke sig selv mægtig mere, og i et Anfald af vanvittig Rædsel kaster han en Økse ud i Mørket, i Retning af hende.

Han hører et dumpt Fald — og i samme Nu kommer Reaktionen over ham. Han synker hen i en

halv Bevidstløshed, der afløses af en dødlignende Søvn ...

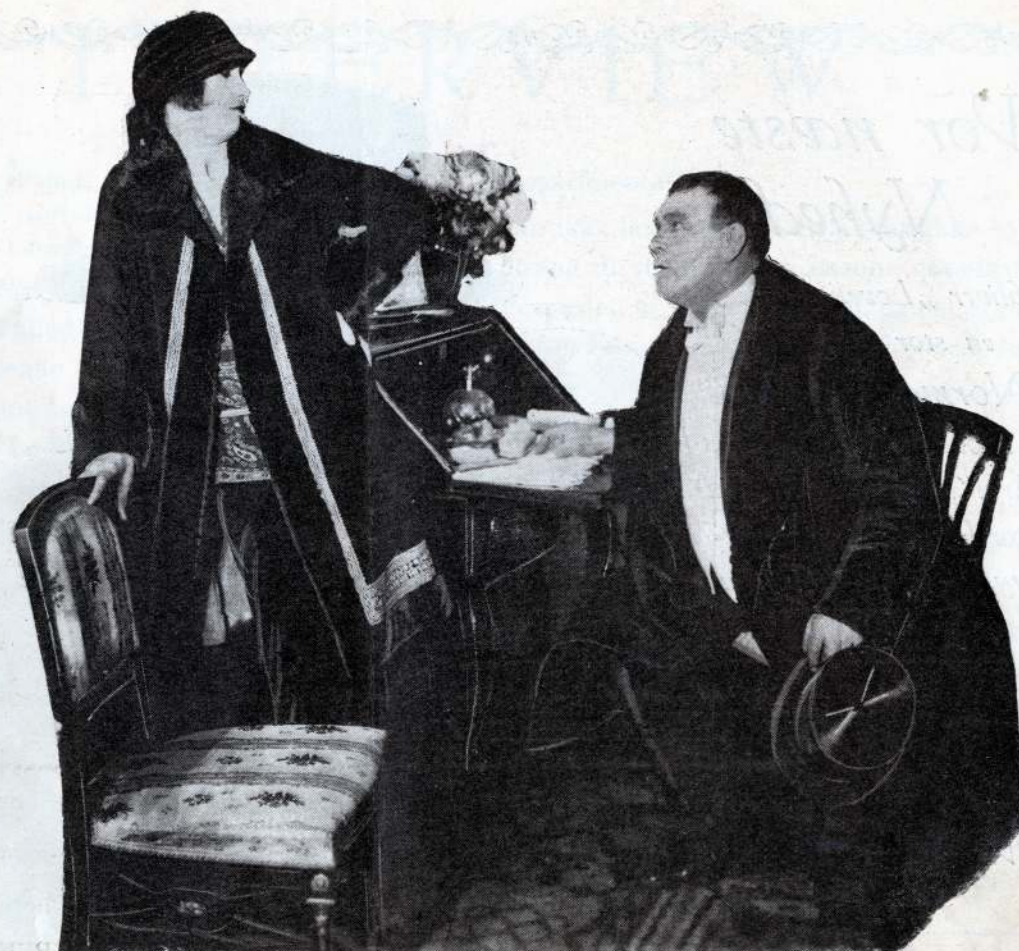
Da Vintersolens blege Straaler oplyser det kolde Rum, vaagner han. Han hører nogle Mænd tale et Steds i Nærheden, han hører, at det pusler ved Døren til Atelieret — — og samtidigt opdager han, at der ligger en død Kvinde paa Gulvet ...

Først fatter han intet, men pludselig staar det klart for ham, at han har dræbt Russerens Kvinde, at han er Morder.

Han hører Mændene snakke udenfor, og han styrter ud gennem en lille Dør, som fører til et primitivt og snavset Køkken. — Her hører han de talende Mænd komme ind i Atelieret, han hører dem tale sammen om den Døde, og han hører dem bære hende bort.

— — — Halfdan Bergs store Øjeblik er inde. — Han, Egoisten, tænker for første Gang i sit Liv ikke paa sig selv, men paa sin Hustru. Han er blevet rusket op, gennem en Oplevelse, langt forfærdeligere, end Ulla Berg havde tænkt sig den ...

Han vil ikke gaa hjem. Hun, som han nu føler, han elsker over alt paa denne Jord, hun skal ikke se ham mere. Han vil — blot skrive et Brev — og saa vil han dø. — Han har intet Valg. — Han op søger den lille Gaas, Elna Hansen, og han faar Morfin af hende. Men da han beder om at maatte skrive et Brev, — og fortæller hende, hvad der er hændet, bliver hun hysterisk og truer med at kalde paa Politiet.

— Maa jeg ikke sidde her og skrive et Brev?

Skamfuld over at have søgt Hjælp hos dette tomme Kvindemenneske gaar han hjem. Han sniger sig gennem Gyder og Stræder og lister sig ind i sit eget Soveværelse som en Tyv. — — — Og her gør han op med sig selv og det hele.

Han klæder sig om og gaar ind til sin Hustru. — Han er forceret, lystig — en kort Tid, — saa bryder han sammen — og fortæller hende alt. Hun, den gode, stærke Kammerat modtager Slaget uden at falde, — hun taler til ham som til et lille Barn, og nu, da han staar foran Tærskelen til det grufulde — nu stryger han alt det forlorne, udvendige af sig. — Han er en stakkels Menneskesjæl, som er parat til at tage sin Straf ...

Men saa rives Døren op, og Husbestyrerinden melder, at en underlig Russer vil tale med Herren. — Russeren kommer ... det er Leonid Ivanoff ... og saa skal ikke mere berettes her.

ET INTERVIEW

Det er lykkedes »Palads Teatrets Nyheder« at faa Journalisten Laurids Skands til at interviewe Instruktør Laurids Skands angaaende hans sidste Indspilning.

Jeg traf Skands ude paa Palladiums Atelier i Hellerup. Han var iført et lidende Udtryk og en gulbrun Uldtrøje — foroven, samt det sædvanlige Folkedanser-Kostyme forneden. Han sad i en Rokokostol i en Dagligstue-Dekoration og fulgte med et sløvt Blik nogle Scenearbejdere, som brød Dekorationer ned.

— Kunde jeg faa lidt at vide om den Film, som De nu har fuldendt, spurgte jeg.

— »Fuldendt?« vrængede han. Den er ikke fuldendt, den er bare gjort færdig, og det er det, jeg er saa forpint over. Det er derfor, jeg sidder heroppe i Kulden og glo'r paa Arbejderne, — det er, fordi jeg vil se hver Pind, hver Væg og hver Dør i de Stuer, Filmen har levet i, — indtil de segner.

— Er De sentimental?

— Man kan ikke lave Lystspil, hvis man ikke hver Dag føler Trang til at dø paa en ensom, graadkvalt Maade. — Forresten er jeg sentimental, og det er min Frederik Jensen-Film ogsaa, og det er Frederik Jensen ogsaa. Vi er Melankolikere alle sammen, vi Genier. — Vil De ikke flytte Dem lidt, jeg vil gerne se den Kamin brase sammen, det er den eneste Ting herude, som jeg har hadet af min ganske Sjæl. Hver Gang, vi har tændt op i den, har den hostet Atelieret fuld af Røg. — Ellers har alt været saa dejligt.

— Hvorledes har Samarbejdet med Frederik Jensen været? spørger jeg.

Der kommer Lys i den sukkende Instruktørs smerteforvredne Ansigt.

— Aah, der er ikke Tale om »Arbejde« — det er en Fest at være sammen med den dejlige Dreng. I det hele taget, naar man har med ægte Kunstnere at

En støvfri By er vort Maal.

Over 100,000 Hjem

sparer daglig Tid, Penge og Arbejde ved Rengøring med
..... Lux - Apparater

Ethvert Hjem

kan nu drage Fordel af de overordentlig praktiske, økonomiske og hygiejniske Fordele, som en Lux-Støvsuger fører med sig, da en Lux VI leveres paa Ratebetaling med kun
..... 10 Kr. Udbetaling og 10 Kr. om Maaneden.

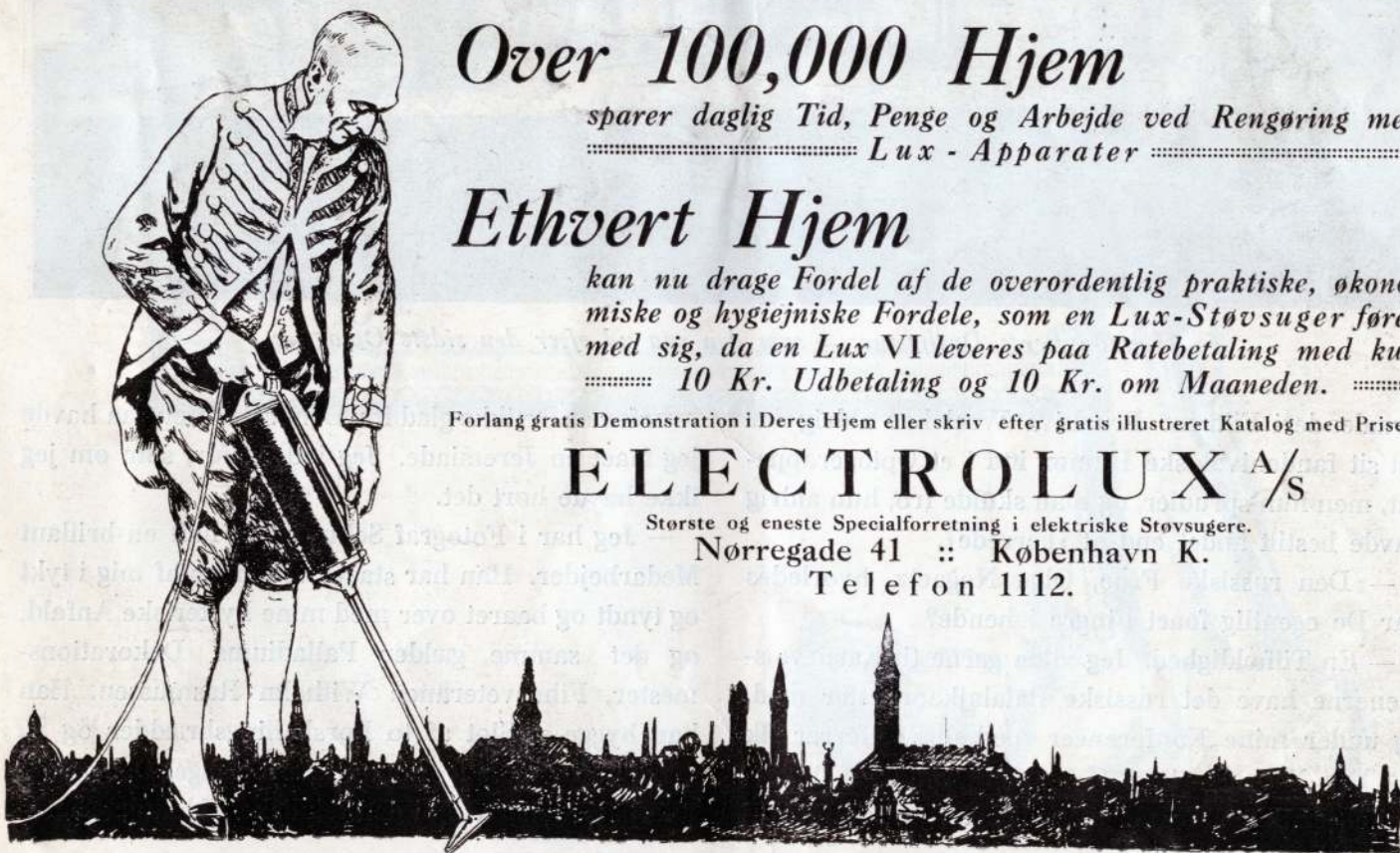
Forlang gratis Demonstration i Deres Hjem eller skriv efter gratis illustreret Katalog med Priser.

ELECTROLUX A/S

Største og eneste Specialforretning i elektriske Støvsugere.

Nørregade 41 :: København K.

Telefon 1112.

gøre, naar man møder Temperament og Forstaaelse, saa er det jo en Svir, det hele. Her i denne Film har jeg været saa lykkelig at kunne sætte tre pragtfulde Kunstnere sammen, Frederik Jensen, min Fætter Peter Nielsen og Liva Weel. Peter Nielsen har jo forlængst tjent sine Riddersporer paa det hvide Lærred, Gud og Hvermand ved, at han staar i Spidsen for vore mange brillante Filmskunstnere, saa der er ingen særlig Grund til at meddele, at han er

kompagnement til Frederiks Solo. Fruen er et henrivende Menneske — ligesom alle de øvrige Medlemmer af den gammelrussiske Koloni, og hun gled straks ind i den kammeratlige og hyggelige Tone, som har hersket under vort Arbejde.

— De er umaadelig tilfreds med det hele, siger jeg giftigt.

— Ja, med alt, undtagen med mig selv.

Jeg skulde selvfølgelig have spurgt, — men Gud,

Halfdan Bergs Dagligstue — som den saa ud efter den sidste Optagelse.

straalende i Filmen. Fru Liva Weel har aldrig før øst sit fandenivoldske Humør ind i et Optagerapparat, men hun sprudler, og man skulde tro, hun aldrig havde bestilt andet end at »lærrede«.

— Den russiske Frue, Olga Nogaetz, hvorledes har De egentlig faaet Fingre i hende?

— En Tilfældighed. Jeg vilde gerne til Karnevalsscenerne have det russiske Balalajkaorkester med, og under mine Konferencer med disse Herrer fik jeg Fru Nogaetz at se — og saa valgte jeg hende. Rollen er ikke stor, nærmest at betragte som et Ak-

hvorfor er De ikke glad for Dem selv, men saa havde jeg faaet en Jeremiade. Jeg lod derfor, som om jeg ikke havde hørt det.

— Jeg har i Fotograf Schneevoigt haft en brillant Medarbejder. Han har staaet ved Siden af mig i tykt og tyndt og baaret over med mine hysteriske Anfald, og det samme gælder Palladiums Dekorationsmester, Filmsveteranen Wilhelm Rasmussen. Han kan bygge et Slot af to Forskallingsbrædder og en Karklud og mere kan man ikke forlange. Det gælder alle paa Atelieret og i den tekniske Afdeling. Chefen

der, den unge Valdemar Christensen, har slidt Næterne igennem for at faa Kopierne færdige. Og Fotograf Bentzen....

— Ja, Tak, jeg bryder mig ikke om alle de Navne.

— Jamen det bryder jeg mig om. Jeg vil slaa en Pæl gennem den stupide Forfængelighed, der præger de allerfleste Instruktører. Saalænge Filmen er under Indspilning, saa er alle de navnløse Hjælpere gode nok — jeg har selv i adskillige Aar drejet Fili-strenes Kværne — og er blevet stukket med Spyd til Tak — men den Dag Filmen har Premiére, saa siger Instruktøren ikke længere »vi« — saa er det »jeg«.

Det er ikke een Mand, der laver en Film, saa lidt som det er Orkesterdirigenten, der spiller. — Det er alle — Helheden.

— — —

— Er De nervøs for Premiéren?

— Hvis det kunde nytte det allerringeste, vilde jeg sikkert udsætte mig for en Hjernerystelse i den Anledning, men det hjælper ikke.

— Agter De at fortsætte?

— Ikke foreløbig. — Nu vil jeg til at gaa Dem lidt i Næringen, Hr. Journalist, saa kan De jo sætte i Scene saa længe. Jeg elsker Duft af frisk Tryksvæerte paa varmt Papir — ligesom jeg elsker Lyden af Buelamper, der synger, og den underlig søde Duft, der strømmer ud fra Teatergarderober. Jeg er med andre Ord ikke rigtig klog.

— — —

— Saa tror jeg, at jeg vil gaa.

— Ja Tak.

— — —

Og saa gik jeg.

Laurids Skands.

Parisersalonen
Sofie Christensen
Købmagergade 23
Byen 6187

De vil opleve,

naar de er fransk permanent bølget, at forlade et Bal mere bølget, end da De ankom, og ikke, som hvis Haalet var onduleret, tage Afsked med glat og pjusket Frisure.